

нему кому голосно и безперерывно упоминались, — бо павѣть на интерпелацио здобутись годъ! А народъ упадае, а пень нашей интелигенции, духовенство, анъ разъ не може дождатись славно звѣстного урегулѣванія до- таціи!

Хороша рѣчь автономія! Але о се лишь ходить, кто не о пѣкуюсь, кто си контролює, кто и якъ выконує обовязуючіе уставы. Поляки намагаються розширити автономію, — а на- вѣть чуемо, что якісъ-тамъ сферы па серіо дискутируютъ можливості цѣлковитого „усамо- вольненія“ Галичини, надаючи ѹ становище Хорватіи!.. Наколибъ мы мали забезпечене хоچь як-таке пошанованье нашихъ правъ зъ стороны нашихъ кликъ та шовинистовъ, мы безперечно дуже радо виталибы всяке розширење автономії. Еслибъ однакоже не видно было пѣакон поправы въ нашихъ отношеніяхъ, — то тогда и мы мусѣли бы подумати о рѣшу- чй зарадѣ. Мы хоchemо жити въ мирѣ съ Ля- хами, але не позволимо собѣ давати нѣякихъ прописовъ, анъ наукъ, — анъ въ спрахахъ политики, анъ совѣсти. Такъ якъ теперь рѣчи стоять, значилось для пасъ „усамо- вольненіе“ Галичини — цѣлковите переданье пасъ на ласку нашої автономії. Яка-жъ може бути пана отповѣдь на такі смѣливі проскты?!. Добре, усаювѣніяйте пасъ, але подѣльте же заразомъ Галичину па дѣв природній половини, руску и польску. Тогда будемъ знати, что въ рускій части и церковь наша буде самостїна, и языкъ наш буде обовязувати, — и при конскрипціяхъ чисель не будуть натягати. Се все еще лишь только проекты..., але — або миримся, або дѣлъмся. Мы Ляхамъ не хоchemъ свого языка накидувати, — рускіи мужики не берутся кандидувати въ куріяхъ бѣльшихъ посѣлостей, Русини не пахаються (самі) на Мазуры. Але терпеливості має границѣ. Подѣль Галичини — може — въ даномъ случаю — статись по- слѣднімъ словомъ нашої національно-политични програмы...

Зѣздъ делегатовъ рускихъ окружныхъ комитетовъ

выборчихъ отбувся въ четверъ сего тѣждня въ сали „Народного Дому“ во Львовѣ. Около 40 округовъ прислало по одному або и по двохъ делегатовъ. Делегатами були священики, свѣтскіи интелигентній люде и селяне; каждый делегатъ выказувавъ передвыборчу ситуацію въ своїмъ окрузѣ и въ имени уповномочившаго его комитету предкладавъ кандидата. Зѣ членныхъ промовъ делегатовъ обявлялося до- вѣріе комитетовъ окружныхъ до центрального комитету, зложенного зѣ представителівъ обоихъ партій; съ великимъ патискомъ под- ношено принятіе передъ сими выборами засаду — не накидати округамъ зѣ горы кандидатовъ, якъ се бувало дѣялось съ скодою для нашої справы, але вволити волю комитетовъ окружныхъ и затверджувати имъ того кандидата, котрого они предложатъ, с. е. котрого кождый округъ собѣ бажає. Не сумнѣ-

ваемось, что центральный комитетъ, приступаючи небавомъ до ставленія кандидатуръ, переведе впопи ту едину розумну и спасительну засаду и тымъ чиномъ уможливить бажа- ний успѣхъ.

Мы вже пераъ представляли нашимъ Родимцамъ величезну важность предстоячихъ вы- боровъ; мы представляли, межи кимъ и о які та чій интересы сточится за недовгій часъ борба выборча... Буде се борба кандидатовъ Русиновъ, правдивыхъ приятелівъ народа, его добробуту и просвѣти, приятелівъ руского духовенства — съ кандидатами центрального комитету — жида въ скопо-шляхощкого!..

Зрозумѣймо отже, всѣ Русини, важность теперїшної хвилѣ для нашої народної спра- вы и ужіймо всѣхъ нашихъ силъ, щоби побѣда була по нашої сторонѣ, щоби въ на- шомъ рускому краю здобути собѣ „свою пра- вду и силу и волю“!...

Выборы до сойму.

Центральна клика... pardon! — централь- ний „Комитетъ“ выборчій „затвердивъ“ даль- ше слѣдуючіе кандидатуры для рускихъ окру- говъ: 1) на округъ Рудка-Комарно — Генриха Янка; 2) на о. Рогатын-Бурштынъ — Мечислава Онишкевича. — Номинувши же себѣ комитетъ на подставѣ „nadesłanych sprawozdai“ слѣдуючихъ кандидатовъ: 1) на о. выб. мѣста Самбора — маршала дра Николу Зубликовича; 2) на о. выб. мѣста Ярослава — гр. Владислава Баденѣго.

Симъ разомъ не находимъ нѣякого „Ru- sina — od parady“.

Позавчорашній „Czas“ крѣпко собѣ не сподобавъ статію „Dѣla“ п. а. „Факты дефра- вадцій“... Що Landerbank-овикамъ et Compr. дуже немила всяка контроля, а особливо кон- троля добра въ польской школѣ провченыхъ Русиновъ, — о тѣмъ мы нѣколи не сумнѣвались. Дивуєся „Часъ“, якъ можна зачинаючи бѣгъ (такихъ разніихъ) дефравадцій — кѣнчи- ти на польскомъ комитетѣ выборчомъ!.. Здаває намъ, що мы доволѣ умотивували, чому имен- но уважаємо выборъ численныхъ Русиновъ конечнимъ для успѣшної контролї всіхъ кра- севої господарки, — и про що мы такій про-

тивній губіній акції „центральної“ клики. — Каже дальше „Часъ“, що все се пише въ „Dѣla“ для того, щоби „вмовити“ въ Русиновъ, що центральний Комитетъ нѣякъ не хоче допустити до сойму Русиновъ. „Часъ“ не описавася, — о ее именно ходить намъ. А чи по нашої сторонѣ права, чи нѣ — о тѣмъ мо- гли всѣ переконатись є поспѣдніи нашої статії о выборахъ; самъ комитетъ централь- ний найлѣпше характеризувавъ и оцѣнивъ свою цѣлі, „затверджуючи“ на двадцять кѣль- ка кандидатуръ для рускихъ округовъ — ажъ двохъ — „Rusinow“, nota bene od parady. Чиже посмѣє та може „Часъ“ сказати, що въ „зат- вердженію“ сихъ двохъ кандидатуръ манифес- тує яка-небудь справедливость супротивъ Русиновъ?.. Ба, „Часъ“ замѣчав при кѣнци свои филики противъ „Dѣla“, (котрого, мимоходомъ скажемъ, польский часописи дуже

а дуже стравити не можуть!), — що мы тымъ бѣльше провинились, „gdy powszechnie wiadomo, що polski komitet moze až nadto (!) troszczy siê o powiększenie liczby posłów ruskich“... Перо выпадає зъ рукъ: чиже сказавъ кто коли таку... смѣлу, свѣдому неправду?.. Двохъ Rusinow od parady — и се вже — až nadto?!. Та правда, не можемо дивуватись „мужамъ стану“, котрій поважились прилюдно заявити, що найуспѣшнѣйшимъ средствомъ на Русиновъ суть — państwo i kościół! — котрій отверто призналисѧ, що Русинамъ не вольно мати своїхъ совѣсті, своїхъ політичніхъ поглядівъ, если не хотять бути „szkodliwym“.

А треба знати, що все тое говорить „Часъ“ впопи свѣдомо, въ почуто власті, — що су- протививъ „działania takich potężnych czynników, jak państwo i kościół“ маловажить и иронізує всякий „неполітичній“ польській отаць, визываючи самихъ-же Поляківъ, щоби поправились, щоби були хоچь трохи справедливѣйшими су- протививъ Русиновъ!..

Справы краевій.

(Субскрипція на пожичку красеву) выпала дуже добре, якъ судити можна въ загальній субскрипціонії сумы. Самі львівській Фінансіери покрили зараз першого дня майже цѣлу пожичку, такъ що дальша субскрипція виказала значну надвигуницу. За дял того послѣ- дув тепер розмѣрна редакція субскрип- ваныхъ сумъ, почавши бѣгъ сихъ, котрій переходять висоту 1000 зл. — Зѣ такихъ успѣшніхъ результатовъ субскрипції выходить попередъ всего, що край нашъ посѣдає значній капиталъ, и що про те не потребує конче при финансової операціяхъ давати заробляти чужимъ банкірамъ, котрій іже для того, що ризикує свою грошеву, узбираний дотеперїшною пристою, вичерпалася вже зосѣбъ на відруженії першихъ 15 ти аркушівъ, та на дорогу розпочтову. Знаю, що многій Ви. Родимцѣвъ, щоби використати якъ впередъ, щоби зволили обробрати той випускъ въ друкарні тов. им. Шевченка Академична ч. 8.), где могутъ складати въ свою предлату на руки управителя друкарні. П'ятий випускъ друкується дальше и буде об- ти 2½ аркуша съ цѣною 50 кр. Осмѣяло просити всѣхъ Ви. Родимцѣвъ, щоби якъ піршіе доловили дальше свої предлати, та бѣльше предлатниківъ, позаявивши грошей, възбираний дотеперїшною пристою, вичерпалася вже зосѣбъ на відруженії першихъ 15 ти аркушівъ, та на дорогу розпочтову. Знаю, що многій Ви. Родимцѣвъ, щоби зосѣбъ укінчений, — але жъ сїме привідомъ числъ дотеперїшніхъ точніхъ предлатниківъ, та при недостатку всякої підмоги крільної отъ публичнихъ інституцій і ре- тацій, не буду мੋгъ нѣякъ тога важного аркушного дѣла безъ щедрої предлати ци довести. Головну силу предлатниківъ Словаря зъ Галичини становлять свѣтлы Ру- та молодшій священики: оо. сотрудники, з- телі приходовъ, а маленько є старшии земствівъ. Україна і Россія взяли дотеперъ 40 примѣрниківъ; по 1 прим. взяли пред- латъ Успалі, Штокольма, Штрасбурга, Ц- Женеви, Гайдельберга (единий предлатникъ лякъ, звѣстный ученый Янъ Карловичъ), примѣрники идуть до австрійскихъ універ- тетівъ, до Чехъ, до Угоръ і ва Буковину. — На вѣдь зъ Америки дошытоюло за Словаремъ польскимъ, а мѣркуючи, що Ви. Читатели та і монімъ Ви. всѣмъ прихильникамъ ш- ми новину — прямѣръ всеобоюмлюю- низму — умѣщаю обѣ листи американськія: I. листъ: „Aus Nr. 5. des Literarischen tralblattes (27. Jän. 1883) vernehme ich nem grössten Vergnügen, dass Sie die Hera eines ruthenischen Wörterbuches begonnen Es wird Ihnen verdienstvollen Unternehm- competenter Seite an Anerkennung nicht Ich meinerseits möchte wenigstens dadurc der Freude Ausdruck geben, dass ich Werk subscribiere. Melden Sie mir gügs zwei Worten per Postkarte, was der Subjekt- preis für das ganze Werk beträgt, damit ich das Geld übersenden und die bereits erschienen Lieferungen bald in Empfang nehmen kann. März. — II. листъ: „Ich habe die Ehre, Ihnen zu zeigen, dass ich gestern Ihre Sendung 1—3 Ihres ruthenisch-deutschen Wörterbuches erhalten habe. Über das Werk, das auch den Lande gegenüber ein schönes Zeichen der Re- pierung der so lange von der Welt vergess- ruthenischen Sprache ist, freue ich mich.“

тѣ слѣдує друге стадію, въ котрому вже появляються бѣляві прыщики на мигдалкахъ. Тѣ прыщики вукають и творять солонинасту поволоку, котра шириться на прилагаючій ча- сті горла, лыкавки, на покривку гортанки, на гортанку, дыхавку, наявѣть на крыла легкихъ, утрудняю пролыканье, а особленою бѣдъхан- нь. Песока, що видається въ тої солонинастої поволоки, дѣстава до обѣгу крові, а бѣдъ- тає спроваджує смерть черезъ удушеніе.

Гомеопатія завдає на нежить съ горачкою „Aconitum“ въ 6 розрѣдненю по 3 пигулки 3 разы що годину; а скоро на опухлыхъ, багряно-очервонѣльыхъ мигдалахъ або на мягкому поднебѣнню, або на задній стѣнѣ горла появляються бѣляві прыщики, — тоды завдає по выполноканью усть рано патце „Belladona“ 3 пигулки сухо на языкъ, скоро розплинутся, лыкъ воды, а передъ спаньемъ „Nerag. sulph. calcar.“ такъ само.

Дѣтимъ при грудяхъ треба чистити горло тонкою шматинкою и въ I стадію завда- вати приписаній лѣки по 2 пигулки на сухо, а въ II стадію всыкувати до горла карбо- леву воду кавчуковимъ балоникомъ; потому давати „Acid. carbolicum“ и въ 6 розрѣдненю по 2 пигулки на сухо. Матери або мамдѣ, кор- мячай дитину, треба рано и въ вечеръ давати тѣ самі лѣки. Кормляча мати або мамка не повинна пити кавы, всякихъ напитківъ, кваси- съ, товстыхъ и корѣнійнихъ стравъ.

Успѣхъ гомеопатичнаго лѣчения зависить

воды; рѣвночасно треба полокати що півъ години карболевою водою, беручи до 10 ложокъ воды 10 грановъ 2-го розтерта „Acid. carbolicum“ и робити студеній склады, якъ показано выше.

Если по взятю сего лѣку вглангенова- на верства отходить платочками при полоканіи горла, тоды треба завдавати пигулки що 2 години, полокати горло карболевою водою що півъ години, робити склады що 2 години, поки цѣлкомъ не уступлять всѣ слѣди соло-

нинисти верстви, — инакше грозить рецидива. Коли небезпеченѣство мине, тоды гомео- патъ, вычекавши 2 дни, завдає черезъ 3 дни по выполноканью усть рано патце „Belladona“ 3 пигулки сухо на языкъ, скоро розплинутся, лыкъ воды, а передъ спаньемъ „Nerag. sulph. calcar.“ такъ само.

Дѣтимъ при грудяхъ треба чистити горло тонкою шматинкою и въ I стадію завда- вати приписаній лѣки по 2 пигулки на сухо, а въ II стадію всыкувати до горла карбо- леву воду кавчуковимъ балоникомъ; потому давати „Acid. carbolicum“ и въ 6 розрѣдненю по 2 пигулки на сухо. Матери або мамдѣ, кор- мячай дитину, треба рано и въ вечеръ давати тѣ самі лѣки. Кормляча мати або мамка не повинна пити кавы, всякихъ напитківъ, кваси- съ, товстыхъ и корѣнійнихъ стравъ.

Успѣхъ гомеопатичнаго лѣчения зависить

а дуже стравити не можуть!), — що мы тымъ бѣльше провинились, „gdy powszechnie wiadomo, що polski komitet moze až nadto (!) troszczy siê o powiększenie liczby posłów ruskich“... Перо выпадає зъ рукъ: чиже сказавъ кто коли таку... смѣлу, свѣдому неправду?..

дѣйтній користи въ такого перенесенія гдѣ?.. Що гдѣялій графъ готовъ і сороки нашого мужика знати. — о тѣмъ жа- ждъ въ „оборонѣ“ загадного банку, на- переконатись... Дуже добре було, на- тактъ Выдѣль краевій подававъ чисть- хохьбы въ „Gaz. Lw.“ — прадизиль, а- тичній информації о новомъ банку до про- дной вѣдомості, щоби именно повѣдѣ- країнѣ, о вѣдѣхъ намѣреніяхъ операції фі- со- вихъ, о способѣ ихъ переведенія, операціяхъ, які служать підставою для син- дикації, бо толькъ тоды може познавати краевій загальне довѣріе въ краю, а та- мъ статись головнимъ и пожиточнімъ реломъ краевого кредиту.

Заявленіе въ справѣ Словаря малоруско-поль- скаго

Словаря моего вида въ теперѣ вже чет- тый випускъ (въ 43 ч. „Dѣla“ хибо нази- вано „третій“), котрый обійтись 5 аркушами до 15 б.) Громобій до Загрозити. Розмѣ- випуска Ви. Предплатникамъ вже украй- тає якъ впередъ, щоби зволили обробрати той випускъ въ друкарні тов. им. Шевченка Академична ч. 8.), где могутъ складати въ свою предлату на руки управителя друкарні. П'ятий випускъ друкується дальше и буде об- ти 2½ аркуша съ цѣною 50 кр. Осмѣяло просити всѣхъ Ви. Родимцѣвъ, щоби якъ піршіе доловили дальше свої предлати, та бѣльше предлатниківъ, позаявивши грошей, възбираний дотеперїшною пристою, вичерпалася вже зосѣбъ на відруженії першихъ 15 ти аркушівъ, та на дорогу розпочтову. Знаю, що многій Ви. Родимцѣвъ, щоби зосѣбъ укінчений, — але жъ сїме привідомъ числъ дотеперїшніхъ точніхъ предлатниківъ, та при недостатку всякої підмоги крільної отъ публичнихъ інституцій і ре- тацій, не буду мੋгъ нѣякъ тога важного аркушного дѣла безъ щедрої предлати ци довести. Головну силу предлатниківъ Словаря зъ Галичини становлять свѣтлы Ру- та молодшій священики: оо. сотрудники, з- телі приходовъ, а маленько є старшии земствівъ. Україна і Россія взяли дотеперъ 40 примѣрниківъ; по 1 прим. взяли пред- латъ Успалі, Штокольма, Штрасбурга, Ц- Женеви, Гайдельберга (единий предлатникъ лякъ, звѣстный ученый Янъ Карловичъ), примѣрники идуть до австрійскихъ універ- тетівъ, до Чехъ, до Угоръ і ва Буковину. — На вѣдь зъ Америки дошытоюло за Словаремъ польскимъ, а мѣркуючи, що Ви. Читатели та і монімъ Ви. всѣмъ прихильникамъ ш

